

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 27.

Vydána dne 23. listopadu 1956

Cena 30 haléřů

OBSAH

(51. a 52.) 51. Nařízení o plavební bezpečnosti na vnitrozemních vodách. — 52. Vyhláška o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946.

51.**Nařízení ministra dopravy**

ze dne 22. října 1956

o plavební bezpečnosti na vnitrozemních vodách.

Ministr dopravy nařizuje v dohodě se zúčastněnými ministry podle § 2 odst. 2 a 3 zákona č. 152/1950 Sb., o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby:

§ 1.

(1) Provozovatelé plavidel jsou povinni učinit všechna opatření nutná v zájmu zachování bezpečnosti provozu plavby a pořádku na vnitrozemních vodách, jichž se používá k plavbě (dále jen „vnitrozemní vody“); zejména jsou při provozu plavby povinni

- a) používat jen způsobilých a řádně vystrojených plavidel,
- b) používat na plavidlech způsobilých posádek s potřebným počtem členů,
- c) používat stanovených zvláštních znamení a světel, jakož i zachovávat zvláštní pravidla při setkávání, předjíždění a stání plavidel a při plavbě za zhoršené viditelnosti, aby bylo zabráněno srážkám a jiným nehodám,
- d) dbát o řádné umístění nákladů a jiných předmětů na plavidle,

- e) dodržovat zvláštní pravidla při proplouvání plavebními komorami, jezovými propustěmi a jinými plavebními zařízeními,
- f) dbát o ochranu vodních cest a jejich zařízení.

(2) Povinnosti uvedené v odstavci 1 mají též osoby, které jsou pověřeny vedením plavidel, jichž se používá na vnitrozemních vodách, po případě dohledem nad těmito plavidly.

(3) Osoby, které používají vnitrozemních vod jinak než plavbou způsobem, k němuž není třeba povolení vodohospodářského orgánu, jsou povinny zdržet se všeho, čím by mohla být ohrožena bezpečnost plavby.

§ 2.

Ustanovení tohoto nařízení se vztahují na všechna plavidla bez rozdílu vlajky, která plují nebo stojí na vnitrozemních vodách.

§ 3.

Pokud není zvláštními předpisy stanoveno jinak, vztahují se ustanovení tohoto nařízení též na přístavy a překladiště zřízené na vnitrozemních vodách.

§ 4.

Na pohraniční vody se ustanovení tohoto nařízení vztahují jen, není-li jinak stanoveno mezistátními úmluvami nebo zvláštními předpisy.

§ 5.

Bližší úpravu plavební bezpečnosti na vnitrozemních vodách stanoví ministerstvo dopravy.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Široký v. r.
Pospíšil v. r.

52.

Vyhláška ministra zahraničních věcí

ze dne 9. července 1956

o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946.

Resolucí ze dne 13. února 1946 Valné shromáždění Organizace spojených národů schválilo na základě článků 104 a 105 Charty Organizace spojených národů Úmluvu o výsadách a imunitách Organizace spojených národů a doporučilo, aby všichni členové Organizace spojených národů k ní přistoupili.

Národní shromáždění projevilo se zmíněnou úmluvou souhlas dne 24. května 1955 s výhradou k jejímu par. 30. Úmluva byla ratifikována prezidentem republiky dne 26. července 1955 s výhradou k jejímu par. 30 a ratifikační listina byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů dne 7. září 1955.

Podle svého par. 32 nabývá tato úmluva účinnosti pro každý členský stát dnem, kdy složí listinu o přístupu, nabyla tedy účinnosti pro Československou republiku dnem 7. září 1955.

Při přístupu k zmíněné úmluvě učinila Československá republika tuto výhradu:

„Československá republika se nepokládá za vázánou par. 30 úmluvy, který předpokládá obligatorní pravomoc Mezinárodního soudního dvora pro spory vzniklé z výkladu nebo použití úmluvy; pokud se týče příslušnosti Mezinárodního soudního dvora pro tyto spory, stojí Československá republika na stanovisku, že k tomu, aby mohl být určitý spor předložen k vyřešení Mezinárodnímu soudnímu dvoru, je v každém jednotlivém případě nezbytný souhlas všech stran ve sporu. Tato výhrada se týká rovněž dalšího ustanovení téhož paragrafu, podle něhož jest přijmout posudek Mezinárodního soudního dvora jako rozhodující.“

Kromě Československé republiky jsou touto úmluvou až dosud vázány tyto státy: Afghani-
stan, Austrálie, Belgie, Běloruská sovětská socialistická republika (s výhradou), Bolívie, Brazílie, Burma, Costa Rica, Dánsko, Dominikánská republika, Ecuador, Egypt, El Salvador, Etiopie, Filipiny, Francie, Guatemala, Haiti, Honduras, Chile, Indie, Irak, Irán, Island, Izrael, Jugoslavie, Kanada (s výhradou), Libanon, Liberie, Lucembursko, Nicaragua, Norsko, Nový Zéland (s výhradou), Pakistan, Panama, Paraguay, Polsko, Řecko, Spojené království Velké Britannie a Severního Irska, Svaz sovětských socialistických republik (s výhradou), Syrie, Švédsko, Thaisko (s výhradou), Turecko (s výhradami), Ukrajinská sovětská socialistická republika (s výhradou).

Český překlad Úmluvy o výsadách a imunitách Organizace spojených národů se vyhlá-
šuje jako samostatná část Přílohy ke Sbírce zákonů.*)

David v. r.

*) Na straně 155.